

[Asger Jensen.]

blev brugt for mange penge i administrationen og for få til dem, man havde til hensigt at hjælpe. Det kunne derfor have været interessant, dersom socialministeren havde foretaget en opgørelse over, hvor meget den sociale administration koster staten og kommunerne tilsammen. Jeg tror, der i så fald ville fremkomme et tal, som kunne interessere mange. Der har jo tidligere under finanslovdebatten været talt om statens lønudgifter, men jeg tror, at de samlede administrationsudgifter nok kunne have interesse. Jeg kan i denne forbindelse nævne, at da vi i sin tid foreslog indførelse af fuld folkepension til alle, var en forenkling af administrationen i høj grad i vore tanker. Desværre blev resultatet, da lovforslaget skulle gennemføres, at socialministeren over for udvalget måtte oplyse, at de foreslåede ændringer ville betyde en yderligere belastning af administrationen. Det er ikke umuligt, at man, som tiden går, med den elektrotekniske udvikling vil nå frem til at kunne behandle selv de mest indviklede opgaver, man vil kunne stille på det socialpolitiske område. Men i så fald er den sociale lovgivning forud for sin tid med hensyn til at gøre opgaverne sværere. Det er desværre sådan nu, at det for det meste er en menneskelig arbejdskraft, der må sættes ind på disse områder, og derfor er der meget unødigt arbejde.

Det konservative folkeparti var som bekendt imod pensionstillægget i den form, det blev indført, og nu da dette tillæg skal stå sin prøve i praksis, tror jeg, at man fra mange sider vil give os ret i vort synspunkt. Jeg har således hørt foredragsholdere fra det praktiske sociale arbejde udtale, at pensions-tillægget er fuldstændig ødelæggende for tanken om en forenkling gennem fuld folkepension til alle. Formålet med denne lovs gennemførelse skulle være at fjerne de såkaldte nedslagsregler, men desværre er det gået næsten modsat, idet de nuværende nedslagsregler — ganske vist inden for en begrænset indkomststørrelse — er de hårdeste, vi nogen sinde har kendt. Når der tages hensyn til, at pensionstillægget falder bort, at skatenedslaget falder bort, og at de personlige tillæg, som kommunerne er i stand til at bevilge, falder bort, så får de pågældende pensionister næsten ikke lov til

at beholde noget af den fortjeneste, som de kan have indtil et beløb af ca. 4.000 kr.

Man kan jo så sige til os, at vi selv har stemt for loven, og det er rigtigt; men vi gjorde, hvad vi kunne for at få denne fejl rettet, men dette var ikke muligt, for regeringen havde med det forslag, den fremsatte, brugt så mange penge, som den selv mente det var muligt at stille til rådighed til dette formål. Jeg vil derfor henstille til den højtærede socialminister allerede nu at tænke på ved fremtidige ændringer at få pensionstillægget indregnet i grundbeløbet, så de urimelige administrationsudgifter og de urimelige virkninger for pensionisterne kan undgås.

Det største uløste sociale problem, vi har her i landet, er sikkert de ældre og syges problem. Der mangler stadig væk almindelige alderdomshjem eller plejehjem for de ældre, der er nogenlunde raske, men den bevidste indsats, der er ydet, for at sådanne ældre længst muligt kan blive i deres hjem, har lettet presset noget. De pensionistboliger, der er skaffet til veje, hjemmehjælp og anden bistand, der er ydet, har ført til, at mange kan blive i deres hjem i længere tid, end det tidligere var tilfældet, men det helt store problem er at skaffe sygehjem nok til vore ældre, syge medborgere. I en del større byer findes der moderne sygeafdelinger ved alderdomshjemmene, men mange steder er man bagefter, både hvad kapacitet og udstyr angår, idet der kræves sygehushørende forhold til den slags patienter. Jeg skal foreslå, at man tager under overvejelse at oprette langtidsafdelinger ved sygehuse for derigennem at give disse ældre, syge mennesker den bedst mulige pleje på alle områder. Jeg ved, at man ud fra en overfladisk betragtning vil regne med, at det bliver dyrere. Jeg er dog ikke sikker på, at en nærmere undersøgelse vil give dette resultat, og hensynet til den bedst mulige pleje må naturligvis også spille en stor rolle. Det er jo umiddelbart indlysende, at der kun ved sygehuse kan gives den bedst mulige lægehjælp og f. eks. diætmad, ligesom der også på andre områder kun kan gives den bedst mulige hjælp til gamle syge ved sygehuse.

Der er også stadig et stort behov for nybyggeri af alderdomshjem eller plejehjem, og der er en uforståelig lang vente-